

ת"פ 15827/11/20 - מדינת ישראל נגד תומר גיל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15827-11-20 מדינת ישראל נ' גיל ואח'

לפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה יחידת תביעות מרכז שלוחת רחובות
באמצעות עוה"ד רותם פלג
נגד

הנאשם תומר גיל
באמצעות עוה"ד כפיר דור

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בכתב אישום מתוקן והורשע בתקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

עובדות כתב אישום מתוקן

2. ביום 4.5.2019 בשעה 19:00 ביצע מר שי סימון הופמן, פקח מטעם שמורות הטבע והגנים (להלן: המתלונן או הפקח), סריקות בחוף פלמחים עם רכב מיול (להלן: הרכב), ואסף אשפה מהחוף. באותה העת, ביקשו הנאשם וחברו, מהמתלונן אשר נסע ברכב לקחת אותם "טרמפ". המתלונן הסביר לנאשם כי הוא אינו יכול לעשות כן. בהמשך עצר המתלונן את הרכב, הרים את ידית הבלם, ירד מהרכב והותיר אותו מונע. אז נכנס הנאשם לרכב והחל בנסיעה, המתלונן אשר הבחין בנאשם רדף אחריו וצעק לו לעצור אך הנאשם המשיך בנסיעתו עוד כ-50 מטרים עד שנעצר. לאחר שירד הנאשם מהרכב אמר למתלונן: "עכשיו תרגיש איך זה לבקש מאנשים טרמפ והם לא עוצרים לך". באותן הנסיבות ביקש המתלונן מהנאשם וחברו להזדהות אך אלו סירבו לבקשתו, צחקו והלכו לכיוון הקרוואנים שהיו במקום. לאחר המתואר לעיל פנה המתלונן שוב לנאשם וחברו בבקשה שיזדהו בפניו, אך הם סירבו להציג לו תעודת זהות. בהמשך למתואר, ניסה המתלונן לצלם במצלמת הפלאפון את הנאשם, האחרון ניסה לחטוף את הפלאפון מידו ונגח בפניו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות חתך שטחי מדמם בגבה שמאל וחתך שטחי מדמם בעצם הלחי צד שמאל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם שמירה והגנה על גופם וביטחונם של עובדי הציבור אשר ממלאים תפקידם כדן, הגנה על כבודם ומתן אפשרות לניהול תפקידם באופן תקין. המאשימה סקרה את נסיבות ביצוע העבירה כפי שעולה מכתב האישום המתוקן וביקשה לייחס חומרה ייתרה לכך שמדובר באירוע מתמשך בו ביקש הנאשם "ללמד לקח", את המתלונן על כך שסירב לקחת אותו טרמפ, בהמשך עשה ברכב כרצונו, סירב להזדהות בפני המתלונן, ניסה לקחת את הפלאפון מידי ולמנוע ממנו לצלם תמונתו, ועל אף שיכול היה לסיים את האירוע ללא פגע בחר לנגוח בראשו של המתלונן ותוצאות מעשיו קשות. בהקשר לכך הפנתה המאשימה לתמונות החבלה והמסמכים הרפואיים (ת/22 - ת/30 ות/31-ת/33). המאשימה עתרה לקביעת

מתחם עונש הולם שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. עתירתה זו תמכה בפסיקה העוסקת במקרים חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם וביקשה, כך לדבריה, ללמוד על המתחם בבחינת "מקל וחומר".

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הגישה המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, תחילה מסרה בא כוח המאשימה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות והוא אף ריצה עונש מאסר בעברו, אך לאחר שנשמעו הערות בית המשפט ומשנערכה בדיקה נוספת, ביקשה להעמיד הדברים על דיוקם וציינה כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות ישנות והוא לא ריצה עונש מאסר (עת/1). כן התייחסה המאשימה לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו לאחר שהחלה שמיעת הראיות ולאחר שנשמעה עדותו של המתלונן וחסך בכך זמן שיפוטי. עוד סברה המאשימה כי מדובר באירוע אלים מאד וכי היה ראוי שהנאשם יופנה לשירות המבחן וישתלב בהליך טיפולי.

בסופו של דבר עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף בינוני עד נמוך של מתחם העונש ההולם, אך עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עותרת המאשימה והעונש אותו מבקשת להשית על הנאשם מחמיר יתר על המידה ואינו לוקח בחשבון את תיקון כתב האישום, מחיקתן של הנסיבות המחמירות ויתר נסיבות ביצוע העבירה. הודגש כי לא מיוחסת לנאשם עבירה של שימוש ברכב ללא רשות. בא כוח הנאשם הפנה לסרטונים שהוגשו במהלך שמיעת הראיות כמו גם לעובדה כי החבלות שנגרמו למתלונן אינן ברף חומרה גבוהה, כדבריו "הנזקים שנגרמו לאותו פקח הם מינוריים", וכן לכך שהנאשם אף הוא נפצע באירוע. מכאן, עתר לקבוע מתחם ענישה המתחיל ברף התחתון ממאסר מותנה ותמך עתירתו בפסיקה. בא כוח הנאשם הוסיף וביקש לערוך הבחנה בין הפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה אשר עוסקת במקרים חמורים בהרבה, לרבות תקיפה של צוות רפואי לעניינו של הנאשם כאן.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בא כוח הנאשם הפנה לכך שמדובר באיש משפחה, אב לשלושה ילדים, בעל עסק לממכר וסחר בכלי רכב דו-גלגליים בתל אביב מזה למעלה מ-25 שנים, מעסיק לפחות עשרה עובדים ובעברו החזיק מוסך וחברה לחלפים. כן הוסיף כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות על מעשיו, לטענתו, הוא היה עושה כן עוד קודם אלמלא כתב האישום שהוגש כנגד אשתו. לטעם בא כוח הנאשם, עצם הגשת כתב האישום כנגד אשת הנאשם נעשתה באופן שרירותי ומשיקולים שאינם ממין העניין, ומשהובהר במהלך שמיעת הראיות כי לא הייתה קשורה לאירוע מושא כתב האישום, המאשימה ביקשה למחוק את כתב האישום כנגדה.

בסופו של דבר עתר ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהשית מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

5. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה וסיפר כי הוא נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 13, 19 ו-20, בבעלותו חברת "מוטודיל אופנועים" הנמצאת בדרום תל אביב, הוא עצמו מנכ"ל של חברת נדל"ן המחזיקה דירות להשכרה ובעברו התנדב במשך שלוש שנים בכיבוי אש. הנאשם סיפר כי לא התגייס לצבא משום שהיה חולה במחלת הסרטן ומסר כי כיום בריא. באשר לאירוע בגינו נותן את הדין אמר את הדברים הבאים ומפאת חשיבותם אביאם במלואם: "לגבי האירוע אני מאוד מצר ובאמת חושב שהאיש הזה לא אמור להיות עובד ציבור, לא אמור להתקרב ולסכן חיי אדם. נכנסתי לטרקטורון על מנת לעצור אותו, הוא האשים אותי בגניבה של טרקטורון כזה, אני בעלים של חברה של דו גלגלי, אני הסתובבתי יחף בחוף ולא ברחתי. הלכנו אני והחבר ברגל, לא בבריחה אלא בהליכה איטית. והוא המשיך בעבודה שלו ואחרי 40 דקות בא תיגר עלינו". כאשר נשאל על ידי בית המשפט האם חוזר בו מהודייתו השיב בשלילה ואמר "אני מצטער על הסוף של האירוע הזה ואיך שהוא הסתיים. מביע חרטה. אני מקווה שלא יקרה שוב".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים ובהם זכותו של אדם לכבוד, לשלמות הגוף, לתחושת ביטחון ושלווה הנפש. כמו כן פגע הנאשם בערכי שלטון החוק והסדר הציבורי, החובה להגן על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם.

8. בתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי עובדי ציבור. ראו, מבין רבים, רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

9. וכן ע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.11.2013), פסקה 9:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.08); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.11)). עובדי הציבור "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

10. וכן רע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל (22.3.2011):

"המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידיות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; עובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצות לשון קללות, חרופים וגידופי מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם."

אמנם דברים אלו נאמרו בנוגע לעבירות איומים שהושמעו כלפי עובד ציבור אך הם בהחלט נכונים גם כאן.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפת עובד ציבור מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים, החל ממאסרים מותנים ועד למאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר בסופו של דבר תלוי במגוון שיקולים: הישנות העבירות; עבר פלילי;

נסיבותיו של הנאשם; אופק שיקומי וכיוצ"ב. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין רלבנטיים לענייננו:

רע"פ 6449/18 סיאם נ' מדינת ישראל (22.10.2018) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים, הפרעה לעובד ציבור ותקיפת עובד ציבור, בעת ששניים מאנשי יחידת הפיצו"ח של משרד החקלאות "תפסו" משאית בה נהג המבקש באזור שער הגיא, בחשש כי נעשה בה שימוש להברחת ירקות לשטח הארץ משטחי הרשות הפלסטינית, איים עליהם וכן תקף את אחד מהפקחים, היכה אותו במצחו וגרם לו חבלה. בקשת ההגנה להימנע מהרשעה נדחתה, נקבע מתחם עונש הולם כנע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים, והשית על הנאשם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שהוער כי בית המשפט גזר את דינו של הנאשם על הצד המקל. בקשת רשות לערער נדחתה אף היא (הוצג על ידי ההגנה).

רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת ישראל (15.04.2015) - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, מורה בבית ספר בכך שמשכה בשערותיה; הפילה אותה ארצה; גררה אותה כשהיא מוטלת על הרצפה; בעטה בה ועיקמה את ידה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שטפי דם ביד ובירך; נפוחות בברך; רגישות במישוש בשכמות ובקרקפת ונשירת שיער. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם כנע בין 9-18 חודשי מאסר וענישה נלוות, וגזר על הנאשמת עונש מאסר בן 12 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשה של המתלוננת והעמיד את עונשה על 6 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי הענישה נותרו ללא שינוי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1648/14 יפרח נ' מדינת ישראל (8.4.2014) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בתקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. הנאשם תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בעת מילוי תפקידם ואיים עליהם במילים ובמעשים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחית את תקופת המאסר ל-4 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ת"פ (תל-אביב) 10094-08-15 מדינת ישראל נ' עזריה (22.10.2018) - הנאשמת צעירה לימים ללא עבר פלילי הורשעה בתקיפת עובד ציבור. למקרא כתב האישום מתוקן עולה כי בשעת לילה, עוכב אחיה של הנאשמת על-ידי שוטרים בחשד להקמת רעש, והושב בניידת המשטרה. הנאשמת הגיעה למקום ונעמדה בין הנאשם, שישב בניידת, לבין שוטר. האח החל לצאת מהניידת, אך הודע לו על מעצרו והוא נכבל. פקח עירוני שנלווה לשוטרים ניסה להדוף את הנאשמת, ואז תקפה אותו הנאשמת ושרטה אותו בציפורניה, כשהיא גורמת לו לשריטות בפניו ובקרנית עינו השמאלית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשמת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. (יוער כי פסק הדין הוצג על ידי ההגנה אך בשונה ובמאובחן מעניינו לא נשמעו ראיות כלל, הנאשמת נשלחה לשירות המבחן והתקבלו בעניינה לא פחות משישה תסקירים ונסיבות חייה מורכבות, וכן עמד בית המשפט על הפגיעה שצפויה משליחתה של הנאשמת לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות).

ת"פ (רמלה) 27973-02-17 מדינת ישראל נ' מון (9.5.2018) - הנאשם בעל עבר פלילי עשיר הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפת עובד ציבור, בכך שחבט באמצעות קומקום חשמלי בראשו של סוהר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש שאותו הוא מרצה לצד רכיבי ענישה נוספים.

ת.פ 16788-07-15 מדינת ישראל נ' פרדריקה (27.2.2018) - הנאשמת נעדרת עבר פלילי הורשעה לאחר שמיעת ראיות בתקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו. הנאשמת סירבה להישמע להוראות המאבטחים בעמדת הבידוק בתחנת הרכבת, הכתה את המאבטח באמצעות תיקה בפניו. כמו כן תקפה מאבטח נוסף במכות בפניו וצעקה לעברו "אתה זבל". עתירתה של הנאשמת להימנע מהרשעתה בדין נדחתה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע

בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים ולנוכח נסיבותיה האישיות כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן היותה אם לשני ילדים הסמוכים על שולחנה נמנע בית המשפט משליחתה לריצוי עונשה בדרך של עבודות שירות וגזר עליה מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים (יוער כי בשונה ובמאובחן מעניינו כתוצאה ממעשי הנאשמת לעובדי הציבור לא נגרמו חבלות).

12. אוסיף כי בחינה יסודית של פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה מלמדת כי אלו אינם בני השוואה לעניינו, בשל שונות הנסיבות וחומרתם הרבה ביחס למקרה הנדון. הפסיקה שהוצגה עוסקת בתקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות בין היתר תקיפה של צוות רפואי, כאשר העונש הקבוע בצידה הוא עד חמש שנות מאסר בעוד שהנאשם כאן הורשע בתקיפת עובד ציבור - עבירה שהעונש הקבוע בצידה הוא עד שלוש שנות מאסר. לדוגמה:

רע"פ 7504/13 אלי נ' מדינת ישראל (22.12.2013) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת עובד ציבור, תקיפה סתם וזאת בגין אירוע במהלכו קילל פקח חנייה של עיריית ירושלים ובעט בו לאחר שהלה סירב לבטל דוח שרשם בגין חניית רכבו של הנאשם במקום אסור וכן בעט באדם נוסף אשר נחלץ להגנתו של הפקח, סטר לו ואף ירק בפניו. בהמשך הנאשם שיחרר את בלם היד של רכבו ודרדר הרכב לכיוונו של הפקח. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. הנאשם לא נמצא כשיר לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות ועל כן נגזר דינו ל-4 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמיד את עונש המאסר על 3 חודשים ויום, יתר רכיבי הענישה נותרו ללא שינוי. בקשת רשות לערער נדחתה.

וכן בת.פ. 63118-05-17 מדינת ישראל נ' זועבי - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות כלפי צוות רפואי. הנאשם הגיע לתחנת מד"א לאחר שידידתו לא חשה בטוב, במהלך תשאולה על ידי המתלוננת המשמשת כפארמדיקית, תקף אותה הנאשם בכך שבעט בה, המתלוננת נהדפה מהמכה לאחר נחבטה ואידה את שיווי משקלה. לאחר מכן איים עליה באומרו כי "זיין אותה". כתוצאה מהתקיפה סבלה המתלוננת מכאובים וידה נשברה והושמה בגבס. בהמשך ובתחנת המשטרה המשיך ואיים הנאשם בפני השוטרים. בהתאם להסדר טיעון הוסכם כי המאשימה תטען לעונש מאסר בן שנה לצד רכיבי ענישה נוספים וההגנה תטען כראות עיניה. שירות המבחן תיאר את דפוסיו האלימים של הנאשם אשר לקח אחריות באופן חלקי בלבד והמליץ על ענישה מרתיעה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשים ובית המשפט גזר על הנאשם שהיה עצור באותה העת שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

ע"פ 40902-04-21 אלאטראש נ' מדינת ישראל (2.6.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפת עובד ציבור- צוות רפואי. הנאשם הגיע למרפאה וביקש לקבל טיפול רפואי עבור רעייתו משסורב על ידי צוות המרפאה, ניגש לרופא התווכח עמו, איים עליו שיהרוג אותו, הכה בפניו מכת אגרוף, היכה בזרועו. הרופא ניסה להדוף את הנאשם באמצעות כיסא והמערער השליכו לעבר הרופא ואחות נוספת ששהתה במרפאה. לאחר מכן, האחות, הרופא ומנהלת המרפאה יצאו מהמרפאה והאחרונה הזעיקה את המשטרה. מששמע הנאשם כי המשטרה בדרכה למקום איים הנאשם על מנהלת המרפאה והרופא שהוא יחזור, יטפל בהם וידרוס אותם. לאחר מכן, נכנס לרכבו עלה עם רכבו על המדרכה ונסע לכיוון צוות המרפאה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לרופא חבלות של ממש בדמות פיחות בגשר האף, שטף דם מתלת לעינו הימנית, פצע שטחי באף ואודם מקומי באמה. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6-16 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים ועל הנאשם ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו הושת עונש מאסר בן 8 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

13. כאן המקום להעיר כי מצופה מהמאשימה בכל תיק ותיק לתמוך עתירתה העונשית בפסיקה מתאימה הרלבנטית למקרה הנדון. אך יותר מכך, חרף בקשת בית המשפט מב"כ המאשימה לתמוך עמדתו כדבעי בהצגת פסיקה

מתאימה, הדבר לא נעשה.

14. ונחזור לענייננו. מדובר באירוע שלא קדם לו תכנון מוקדם, אך לא מדובר באירוע קצר אלא אירוע הכולל מספר שלבים. הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה או לחדול ממעשיו, והייתה לו שליטה מלאה על האופן בו התפתח האירוע על חלקיו השונים. התנהגותו של הנאשם באירוע מתחילתו ועד סופו היא התנהגות בריונית, אלימה, מכוערת ופסולה. כעולה מכתב האישום המתוקן, האירוע החל בסירובו של המתלונן לבקשת הנאשם וחברו כי ייקח אותם טרמפ ברכב המשמש לעבודתו כפקח. סירוב זה לא נשא חן בעיניו של הנאשם. הנאשם בחר להפגין את חוסר שביעות רצונו, כאשר מצא לנצל את ההזדמנות שהרכב נותר מונע וללא השגחה, נכנס לתוכו ועשה בו כבשלו וכרצונו. הנאשם בעזות מצח ותעוזה רבה, התיישב מאחורי ההגה והחל בנסיעה והחמיר לעשות כאשר לא שעה לצעקותיו של המתלונן לעברו לעצור. הנאשם המשיך ועשה ככל העולה בדעתו עד שהחליט כי די. ונעצר. הוא לא הסתפק בכך וכאשר עצר את הרכב אמר בזלזול, בחוסר כבוד ובהתרסה למתלונן "עכשיו תרגיש איך זה לבקש מאנשים טרמפ והם לא עוצרים לך". אמנם בכתב האישום המתוקן בהוראות החיקוק, לא ייחסה המאשימה לנאשם עבירה של שימוש ברכב ללא רשות, אך בית המשפט אינו מוגבל אך ורק לכותרת העבירה ויש לתת ביטוי לעובדות המפורטות בכתב האישום גופו. נסיבות אלו מקימות משנה חומרה למעשיו של הנאשם והדבר ילקח בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם, כמובן במנעד המתאים.

גם כאן לא פסקו מעשיו הרעים של הנאשם והוא החמיר לעשות כאשר סירב להזדהות בפני המתלונן, נהג בגסות רוח עת צחק בפניו והמשיך ללכת. גם לאחר שהתבקש פעם נוספת להזדהות בפניו ולהציג תעודת זהות, סירב לעשות כן. מעשיו אלו של הנאשם מבטאים זלזול בוטה ברשויות אכיפת החוק. ואם לא די בכל אלה, שהרי בהמשך כאשר ניסה המתלונן לצלם את תמונתו של הנאשם, האחרון ניסה לחטוף את הפלאפון מידו של המתלונן ונגח בפניו.

המתלונן העיד בבית המשפט בשלב שמיעת הראיות על נסיבות המקרה ואפשר היה להתרשם כי מדובר היה באירוע חריג ומלחיץ ביותר עבורו. המתלונן תיאר כיצד עמד חסר אונים בשעה שנעשה שימוש ברכב ללא אישור, התקשר לדווח על כך לאחראי וכן תיאר את התנהגותו המבזה והאלימה של הנאשם אשר שם אותו ללעג ולקלס ובסופו של דבר תקף אותו ב"נגיחה" בפניו. המתלונן אף תיאר החבלות שנגרמו ממעשיו של הנאשם, חתך שטחי בגבה, חתך שטחי מדמם בעצם הלחי ואת הטיפול שניתן לו על ידי ניידת מגן דוד אדום שהוזעקה למקום ובהמשך הטיפול בבית החולים (הוגשו בהסכמה - ת/11; ת/30-33). אינני רואה עין בעין עם בא כוח הנאשם כי "הנזקים שנגרמו לאותו הפקח הם מינוריים". מעשיו של הנאשם הובילו לפגיעה פיזית במתלונן והוא כאמור נזקק לטיפול רפואי אך לא רק, יש באלו לפגוע בתחושת הביטחון והמוגנות.

זאת ועוד, לא מצאתי ליתן משקל לטענת בא כוח הנאשם לפיה הנאשם נחבל באירוע. כידוע, הפירוט העובדתי שבכתב אישום המתוקן ואשר בו הודה הנאשם, הוא הקובע את התשתית העובדתית והנסיבתית המלאה, שעתידיה לשמש בסיס לגזר הדין, ובית המשפט אינו רשאי להיזקק לעובדות שאינן מופיעות בו. טענה עובדתית זו לא רק שאינה מופיעה בכתב האישום המתוקן, אלא שהיא אינה בבחינת עובדה מוסכמת על הצדדים. למעלה מן הצורך אומר כי אף לו הייתי מקבלת את הטענה כי נגרמה לנאשם חבלה מהאירוע, שהרי אין בכך לשנות כהוא זה מחומרת מעשיו. כאמור, מדובר במי שנהג באופן בריוני ואלים כלפי עובד ציבור, על עניין של מה בכך, אין לו להלין אלא על עצמו על שנחבל באירוע.

לסיכום אומר כי מעבר לחומרה הנודעת במעשי אלימות ככלל, מעשיו אלו של הנאשם מבטאים זלזול בוטה ברשויות אכיפת החוק וקשה להלום מציאות בה עובד ציבור הממלא תפקידו כדין נאלץ להתמודד עם לעג וביזוי לא כל שכן עם תקיפה ברוטלית, ואחזור שוב, על לא עוול בכפו רק מכיוון שסירובו לתת "טרמפ" לנאשם ולחברו לא נשא חן בעיני הנאשם.

15. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שיהא בו לבטא לא רק את הפגיעה בקורבן האלימות ותוצאותיה אלא את הערך המוסף של הפגיעה בעובד הציבור והאינטרס הציבורי במובן הרחב. נקבע מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש בתוך המתחם

16. הצדדים לא טענו לכך ואף לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק העונשין).

17. הנאשם יליד 1971, איש משפחה, אשתו מורה, אב לשלושה ילדים בגילאי 19, 20 ו-13. בעל חברה שנקראת "מוטודיל אופנועים" בדרום תל אביב. מנכ"ל חברת נדל"ן המחזיקה דירות להשכרה בת"א, ירושלים וראשון לציון, ושומר על יציבות תעסוקתית. בצעירותו התנדב בכיבוי אש. מובן כי הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע ביכולתו של הנאשם להתפרנס ולפרנס את אלו הסמוכים על שולחנו.

18. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבודות בנייה בלא היתר, הפרעה לשוטר, שימוש במסמך מזויף, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת נכס חשוד כגנוב. עם זאת, הרשעתו האחרונה משנת 2009 התיישנה אך לא נמחקה ויתר הרשעותיו רחוקות בזמן. למעשה מדובר במי שלא הורשע בפלילים מזה למעלה מעשור.

19. הודיית הנאשם בכתב האישום המתוקן ניתנה בשלב מאוחר לאחר שהחלה שמיעת הראיות ונשמעה עדותו של המתלונן, אך היה בה לחסוך זמן שיפוטי יקר. ניהול חלק מהמשפט כמובן לא יזקף לחובת הנאשם שכן זכותו לנהל את ההליך כראות עיניו. אך הנאשם לא זכאי, כמובן, לאותה ההקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה וחוסך את עדות קורבן העבירה. לא מצאתי לדון ולדוש בטענת בא כוח הנאשם לפיה הנאשם היה מודה ולוקח אחריות קודם לכן אלמלא כתב האישום שהוגש כנגד אשתו באופן שרירותי ומשיקולים זרים. אין בידי מלוא הנתונים בנוגע לכך וממילא אינני נדרשת להכריע בסוגיה זו. כך או אחרת, אני סבורה כי ישנה משמעות להודיה וללקיחת אחריות גם אם זו נעשית בשלב מאוחר באופן יחסי ויש לתת לה את המשקל ההולם.

עם זאת, התרשמתי כי נטילת האחריות היא בעיקרה פורמלית. כזכור, הנאשם בדברו האחרון אמר "אני באמת חושב שהאיש הזה לא אמור להיות עובד ציבור, לא אמור להתקרב ולסכן חיי אדם. נכנסתי לטרקטורון על מנת לעצור אותו, הוא האשים אותי בגניבה של טרקטורון כזה, אני בעלים של חברה של דו גלגלי, אני הסתובבתי יחף ברחוף ולא ברחתי. הלכנו אני והחבר ברגל, לא בבריחה אלא בהליכה איטית. והוא המשיך בעבודה שלו ואחרי 40 דקות בא תיגר עלינו". חשוב לומר כי לנוכח דברים אלו נשאל הנאשם האם מבקש לחזור מהודיה והוא השיב בשלילה והתנצל על מעשיו. לנוכח דברים אלו התרשמתי כי הנאשם טרם הבין והפנים את הפסול במעשיו וניכר כי הוא נוטה לצמצם מחומרת מעשיו ומשליך את האחריות למעשיו האלימים על המתלונן. כן התרשמתי כי אין ביכולתו של הנאשם להביע אמפתיה למצבו של המתלונן או לפגיעה הקשה בו.

באת כוח המאשימה סברה כי היה ראוי שהנאשם יופנה לשירות המבחן ויבחנו אופציות טיפוליות. הנאשם מטעמים הקשורים עימו בחר שלא לעשות כן, וזוהי זכותו. אינני סבורה כי בכל תיק ותיק יש צורך במעורבות של שירות המבחן בפרט כאשר הנאשם איננו מבקש לעשות כן. עם זאת, ברור כי לנוכח בחירותיו בנוגע לאופן ניהול ההליך שהרי לא ניתן לבחון לעומק אלמנטים שיקומיים כאלה ואחרים.

לסיכום, מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו ואולם לנוכח גילו של הנאשם, היותו איש משפחה אשר שומר על יציבות תעסוקתית, עברו הפלילי שאינו מכביד ורחוק בזמן, לא אמצה עמו את הדין.

תוצאה:

20. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.9.2021. הנאשם יתייצב ביום 1.12.2021 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.11.2021 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.
- ה. פיצויים בסך 2,500 ₪ למתלון - ע.ת 3 אשר ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.11.2021 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.